

מי רוצה בהם?

אם המשטרה מצליחה לגלות את זהות ההורים, היא יכולה להעמידם למשפט על נטישת התינוק. המקרים, בהם נשאר התרנוק האסוף למעמסה על מוסדות הסעד, מרויכים. בימי הסיבה נעוצה, לרוב, בחיי משפחה הרויסיים.

לא כמו הזקיבור. באפיליה הטרגית היא אופפת את צעדיהם הראשונים של ילדי בתי התינוקות, הילדים ללא אם, מאירה קרו אור. סיכוייהם לגדול בחיק משפחה, לזכות ליהנות מהמצרך הראשון של כל ילד: — אהבה, הם גדולים.

ישראל מצטיינת בתופעה, הסותרת את כל המושגים של סרס הוליבורי: בשוק הימוץ גדול הביקוש מההיצע. רבים ההורים המבקשים לאמץ ילד, ממספר הילדים המבוקשים אימוץ. וזוגות רבים, שפנו בעבר למשרד הסעד, או למחלקות הסעד שליד העיריות, אוכזבו לשמע הסיכויים: עליהם לחכות ליתנים חמש שנים. אין זה נכון, כמוכי, בכל המקרים. מצבם של ההורים המאמצים, רקע משפחתם וסגולותיהם האוביקטיביות להבטיח לילד בית טוב, משפיעים, ועלולים לקצר את תקופת ההמתנה בתור.

שמו. בשתי הדרכים האחרות מתחרים הייך וההורים נאכ יותם: ילדים שישארו יתומים, ללא קרוב המוכן לגדלם, תינוקות, שהוריהם לא רצו בהם, שמו אותם על מדריגות בית, הטילו את הדאגה לחייהם על כתפי המשטרה ומוסדות.

נכנסה להריון. רגש האחריות של האיש שביאה למצב זה לא היה מן האיתנים. **אכזריותם של חיים.** זהו סוג המקרה התדיר ביותר, ההופך פעוט חף מפשע למספר בבית תינוקות, שעל מיטתו צריכה להיות פתקה, כדי שידעו את

עשרות אלפי זוגות בעולם, מאות בישראל, שנימנעה מהם הולדת ילדים, אימצו ילדי אחרים. הם מצאו בהם לא פחות, ולפעמים יותר, אושר מאשר בבשרם ודמם.

בין מכריך וידידיך ישנם אנשים שאומצו או אימצו. יתכן שהם יודעים ומגלים זאת ברבים. אחרים אופפים את העובדה סוד מתוך בושעה מופעית.

צעירה ירושלמית שחרתרת, יוצאת תימן, הוכנסה לחדר היולדות של בית החולים הדסה. חבלי לידתה לא היו קלים, צעקותיה לא פחות מחרידות, מאלה של עשרות נשים אחרות, שילדו אותו בוקר. עד לרגעים ספורים אחרים שהמילדת נתקה את תינוקה מן גופה, דמתה בכל לאמהות הרבות, שאיכלסו את המיטות בשכנותה.

אולם לאחר שפקחה עיניה העיפות, דביחינה רק בחרר ריק, התינוק הוצא ממנו. היא לא ידעה ולא תדע לעולם, אם היה זה ילד או ילדה שהביאה לעולם. זריעותיה נשארו ריקות, בשעה שאמהות אחרות חיבקו את פרי בטןן.

כמה שבועות לפני הלידה, חתמה אותה צעירה על נייר. עליו היה מודפס, במכונת כתיבה, גורלו של התינוק: „אני כחותרת על ילדי/תי, לא אבוא בשום תביעות, בי שום עת, להחזרת הילד/ה“.

היתה זו דוגמא אופיינית של הוצאת ילד לשוק האימוץ. הסיבות שהביאוה לחתימת אותו מסמך, יכלו להיות רבות. בדרך כלל הסתכמו בשתי מלים: מחוץ לנשואין. הרייה, קרוביה ומכרייה רדפו אותה לאחר ש